

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pre septemana: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la espediția foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către espediția. Pretiulu prenumeratiunii pentru Săbiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 11. ANULU XIX.

Săbiu, in 7/19 Februarua 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri streine pre anu 12 1/3 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Denumirea ministeriului de dincolo de Lait'a și acelu de culte din Ungaria a provocatu o interpelatiune în diet'a Ungariei, alu cărei răspunsu suntemu curiosi alu cunoșce. Ce e mai de însemnatu până acum cu privire la cele întemplate dincolo de Lait'a e, ca partid'a opusitiunale și după cum cetimu deputatii nationalitatiloru sunt carii se temu de memoratulu ministeriu. „Reactiunea clericala feudala” suntu covinte de cari dămu mai în tôte colónele foiloru mari din Austro-Ungaria. Răspunsulu ministriului Andrassy la interpelatiune va contribui multu la cunoșcerea situatiunii în carea ne aflămu.

Despre curgerea lucrurilor în Franci'a scimu până acum, ca adunarea natiunale s'a constituitu înca de Duminică trecuta sub presiedinti'a seniorale a lui d. Azy. Proportiunea partideloru amu aretat'o în nrulu trecut. Cam aceea-si a remasu până acum. După constituire s'a alesu presiedinte G r e v y. La propunerea unui deputatu, Thiers e însărcinat cu conducerea republicei și desemnarea ministriilor. Ce se atinge de resbelu, armistițiulu e prelungitu până la 24 Fauru și e estinsu și asupr'a părtiloru din sudostulu Franciei. Belfortulu a capitulat. Garnison'a a esitu din fortarétia cu armele și bagagiulu seu.

Afacerea rescolita prin epistol'a Domnitoriului Carolu s'a mai domolitu. Camera a trecut preste obiectulu acest'a, Domnitoriulu remane în țiera.

Diet'a Ungariei.

Presiedintele S o m s i c h deschide ședinți'a din 1 Februaru a casei ablegatiloru la 10 ore. Pre fotoliele ministriilor: G o r o v e, S z l á v y, și F e s t e t i c s.

După cetirea și autentificarea protocolulu ședinței precedente, anuncia presiedintele mai multe petitiuni, care îndata se și transpunu comisiunii de petitiuni.

G. S t r a t i m i r o v i c s face de nou o interpelatiune către presiedintele ministriilor, relativa la politic'a Ostrungariei facia cu Orientulu, după carea cas'a trece la ordinea dilei, la care sta continuarea desbaterei speciale despre bugetulu ministeriului de comerci, agricultora și industria.

Titulele 1, 2, 3, se votéza mai fără desbatere. La titlu'a 4. „Institute agronomice” se incinge o descatere mai lunga. Deputatulu L. K o r i z m i c s propune: Regimulu sa ascérna unu proiectu pentru înființarea de institute agronomice în asiá numeru, încatu sa cada pre câte 30—40 miluri cadrate o scóla agronomică. Conte F e r d. Z i c h y se pronuncia contr'a propunerii acesteia.

E. S i m o n y i observă, ca propunerea acest'a e de asiá mare însemnată, înca nu se pôte deadreptulu votá despre ea; mai întâiu sa se tipărăsca și după aceea sa se puna la ordinea dilei.

Acestei păreri se alatura și cas'a, cu care se încheie ședinți'a de astadi la 2 ore.

În 3 Februaru tienú cas'a deputatiloru o șeurta ședinți, în care presiedintele impartasi mórtea ministriului E ö t v ö s și în care se decise conformu propunerii lui E. S i m o n y i a se suspende ședințele, cá semnu de reverință, până după înmormentarea remasitiilor trupesci ale mortului.

În ședinți'a din 7 Februaru se autentica mai întâiu protocolulu. Presiedintele anuncia ca ministriulu pentru așerarea țierei a ascernutu unu bugetu suplementariu. Se transpune comitetulu financialu.

Deputatulu A n d. K a l d r o v i c s cere din caus'a sanelătii concediu pre tempu neotaritu ceea ce i se incuviințéza.

La ordinea dilei sta continuarea desbaterei despre bugetulu ministeriului de comerci, agricultora și industria; în specie desbaterea despre titlu'a 4 „institute”.

L. T i s z a revóca în minte ca cas'a a decisu înca în anulu trecut a se face în Ungaria de Susu, Transilvani'a și Banatu institute agronomice. Decisiunea casei nu s'a executatu, deci ministriulu sa se grabéscă a o esecutá.

Cu aceste se începe desbaterea deosebitelor rubrice, și se accordéza sumele cerute. Asemenea și la titulele 5, 6, 7, 8, 9, 10 și 11. La titlu'a 12. „Venite postale” se incinge o desbatere mai lunga. Th. P é c s y, Fr. D o m a h i d y și Benj. G u t h y se plângu contr'a împreunării celei rele a oficiatelor postale. Aristid M a t t y u s imputa serviciulu reu și defectuosu alu postei drumulu feratu, la care e de vina lips'a de ampoiati.

Cu aceste se încheie ședinți'a la 2 ore.

Importanti'a reflexiuniloru ce urméza, pentru locuitorii fundulu reg. în specie, și pentru noi românii în genere ne face sa le publicamu în tóta estinderea lor.

Reflexiunile

reuniunii advocatiloru din Clusiu, în privinți'a proiectulu de lege, ce ministeriulu reg. ung. de justitia l'a asternutu dietei pentru regularea relatiuniloru din posesiuni urbariali, și din celea ce-su de natura asemene urbarialeloru.

Atentiunea publica din țiera privesce cu bucuria spre nișintiele conscie, liberali și consecinti, ce ministeriulu ung. de justitia le desvóltă spre acelu scopu sublimu de statu, ma — pre terenulu administrării justitiei vede reforme salutare deja introduse în viața, a căroru tinenta finala e, cá în patri'a noastră, în marile cestiuni de dreptu privalu, de procedura și în celea de administrarea justitiei sa devina realitate acele principie constitutionali de libertate, cari în 1848 se prochiama între aplausele natiunii și dens'a le sigilă cu sângele seu nobilu. Unulu, dintre cele mai sublime principie, „pamentulu liberu”, adeca libertatea de a posiede, încetarea serviciiloru (prestatiuniloru) iobagiiali, prin ce natiunea întielegea — de-si nu cu precisiune destula — desfacerea totala a legatureloru feudali, încetarea lor, eliberarea persoanei, a pamentulu și a lucrului, acest'a lu acceptá dorinți'a comuna a natiunii și lauda lui Dumnedieu! ca l'a ajunsu.

Soliditatea crescinte a credințulu nostru, desvoltarea industriei, vivificarea comeriului prin tôte ramurile străduinței omenesci, renașcerea visibila a vieții noastre de dreptu, — acestea duplicá importantia politica și pretiulu libertatei individulu, a libertatei pamentulu și a lucrulu, întielegemu pretiulu acestoru cășciguri mari ce caus'a noastră de justitia ni le produse prin reforme liberali. Creatiunile naltulu ministeriu de justitia conduc patri'a și poporul nostru cu pasi securi către culmea culturi europene, către prosperitatea ce de comunu e împreunata cu cultur'a. Aceste aparitiuni, înalțatérie de spirit, reuniunea noastră le mărturesce cu bucuria intima și le saluta.

Mica patri'a noastră de preste Délulu-Mare, cu sentiminte patriotice de multamita recunoșce cum ca au fostu corespondentérie despusetiunile ce de curendu, încependu dela restitirea constitutionei, le-a facutu ministeriulu în privinți'a Transilvaniei pentru regularea relatiuniloru de posesiuni urbariali și a cărtiei funduale.

Între acestea, unu locu de frunte cuprindu ordinationile ce naltulu ministeriu de justitia și celu de interne, după impoterirea dela amendóne casele dietei; le-au emisu la 11 Martiu 1868, (Archivulu legiloru și alu ordinationiloru nr. 85,) pentru a

întregi despusetiunile defectuóse din ordinationea unilaterală a guvernulu imperatescu de datulu 24 Iuniu 1854 în caus'a statoririi urbarialitatiloru pre pamentulu secuescu; mai departe ordinationea emisa la 12 Aug. alu aceluia-si anu, (Arch. leg. și ord. nr. 92.) pentru desdăunarea din partea țierei a urbarialitatiloru de pre pamentulu secuescu și pentru principiele de după cari este a se procede în acésta causă; în fine ordinationea emisa la 12 Octombrie 1868 (nr. 114) în caus'a procedurii în procesele pentru regularea posesiuniloru la tribunalele urbariali, înființate separat în Transilvani'a. Acestea, asta-parte de țiera le-a primitu cu bucuria generală, pentru ca prin densele o cestiune pendinte de 20 de ani s'a deslegatu în consonanță cu dătinile natiunii, cu institutiunile ei stravechie și cu pretensionile ei traditionali de dreptu, o cestiune din carea frecările și rivalitățile între clase isbuteau neprecurmatu cá și dintr'unu isvoru ce nu mai séca, prin care deslegare se vindecara ranele numerosiloru cetățeni vatemati, în senulu poporulu secuescu, se netediesce cu eficacitate calea contopirii și a consolidării, prin urmare are o înfloința străordinaria spre viața interna politica și socială a Transilvaniei, dar preste acésti'a ni mai da și speranti'a cum ca înaltulu ministeriu de justitia, mergendu și mai departe pre calea apucată, va se deslege respective se vindecă și alt'a cestiune urbarială din părțile transilvanene — carea asiederea e vechia și fórma obiectu de discussiuni amare și lungi, — s'o deslege cu privire la natur'a pamentulu, și la relatiunile locali, întrebuintiându aceea-si energia, dreptate și satisfacere opiniunii publice.

Nainte de trei ani, la ocașiunea esecutării faptice a uniunii, audiramu cá unu adeveru durerosu acea dechiaratiune dela unu barbatu de statu magiaru, cum ca Transilvani'a duce Ungariei dreptu zestre câte-va cestiuni ce abiá se potu deslegá. Un'a dintre acestea erá cestiunea urbarialitatei secuesci. Și totu-si ast'a se deslegá spre multamirea comuna, pentru ca pre toti confucatori — pre clasa posesoriloru secu, precum și pre a fostiloru urbarialisti — i-a condusu deplin'a bunavointia către olalta și către statulu ungurescu, sentiulu de omagiu sinceru nainte constitutionei, și increderea în legelatiune, și pentru ca legelatiunea asiederea a luat în consideratiune relatiunile speciale de posesiune, de cari erá vorb'a, natur'a pamentulu secuescu și stravechiele dătime ale secuiloru dimpruana cu stările faptice și cu opiniunea publica ce domnesce.

Unica cale drépta ce duce securu la scopulu de a deslegá cestiunile transilvane incurcate și cari tocmai de aceea paru grele, este — studiarea specială și din temei a relatiuniloru proprie transilvanene, o studiere care sa petrunđa adâncu întru institutiunile politice și juridice. Fără de acésti'a, se pôte decide cutare obiectu, se pôte face o lege, dara déca nu se delatura causele reului, déca gravaminele seculari nu dobandescu vindecare: ran'a nădusita, cá și foculu astupatu, resbesce la o suflare de vento, câtu de slabă, isbutesce de locu ce ajunge ocașiunea; va sângerá și va doré, și spiritulu celu nemulțamitu alu cetățeniloru nu va permite statulu o consolidare adevérata, căci acésti'a se baséza pre liniscea interna.

În momentulu acest'a, legelatiunea ungurescă e în fati'a înca a unei asemene cestiuni, avendu a regulá radicalminte și definitivu remasitiile relatiuniloru de posesiuni urbariali și ale acelor'a cari sémena naturei urbarialeloru. Naltulu ministeriu de justitia, precum vede reuniunea noastră în proiectulu de lege ce a asternutu elu, a dedicatu părtiloru transilvanene articlii de alu 60. din capulu alu VIII. până la alu 79; dar despusetiunile dintr'acésti'a, șocotindu-le de după principiele fundamentali și conducători, sustienu în tóta întregitate ordinationile

si legile urbariale actuale ce le-au adus guvernulu absolutu unilateralmente si cu abatere de pre calea constitutiunei, dându-le acestor'a numai aplicatiune, si suplinindu lipsele esperiate, si despusetiunile smintite ce le-au facutu judetiile prin aplicati ni smintite, pare ca acumu se incuviintedia, se statorcescu cu precisiuni. Si aceta procedura se motivedia, cu aceea ca trebuiescu luate in consideratiune relatiunile proprie ale Transilvaniei, in tocm'a casi la desdaunarea urbarialitatiei de pre pamentulu secuiescu.

Reniunea nostra se inchina cu onore acestui principiu salutaru si acestei proceduri intielepte a guvernului; a si accentuatu mai nainte cumca mai vertosu acesteia este de a se atribui ca caus'a desdaunarii urbariali la secui s'a decisu spre multamirea respectivelor parti, intr'unu modu cu adeveratu norocosu. Tocm'a pentru aceta, intima dorintia patriotica a ei e, ca si deciderea finala de acum a tuturor urbarialitatilor din Transilvania sa se ecescu intr'unu modu carele in tote privintile sa corespondu dreptulu de proprietate si sentiului de dreptate, pre interesati se-i molcomesca, rancele esistenti sa le vindece si se produca linisire.

Nepomenindu despre acele despusetiuni referitorie la Transilvania din numitul proiectu de lege cari nu contienu principie ce s'aru abate esentialmente dela bas'a acceptata, ci numai statorcescu regulele mai precise, asi credemu, ca dovedimu reverintia catra naltulu ministeriu de justitia si catra afacerile publice ale patriei, candu descoperimu o scadere ce, dupa convingerea nostra, existe in proiectu, si spunemu nepretensiv'a nostra parere in privintia vindecarei acelei'a. Aceta scadere e aceea ca la urbarialitatea de pre fundulu regescu nu este despusetiune meritorea si speciala, precum o receru nesmintitu relatiunile proprie acestui teritoriu.

Caus'a acesteia ni se pare a fi in punctulu de manecare alu despusetiunilor naltulu ministeriu de justitia, ca adeca dispositionile guverniali ce s'au adusu in aceta cauza pre cale constitutiionale nainte de 1848 si apoi unilateralmente prin delaturarea constitutiunei, le-a socotitu de fapte complinite. — N'a cercetatu naltulu Ministeriu legalitatea lor interna si deca ore suntu corespondetorie scopului; de alta parte n'a fostu cu privire necesaria catra relatiunile proprie politice din fundulu regescu.

Relatiunile proprie de urbarialitate ale Transilvaniei ni le areta destulu de chiaru si pre intielesu — tacendu despre alte celea — cate-va fapte preste totu cunescute. Veri cine scie, ca aici regularea prima urbariala s'a intemplatu la 1769 unilateralmente prin guvernulu in asi disela „Punte regulatorie;“ imperatulu Iosifu alu II. de asiderea a conseris unilateralmente in tier'a intraga possessiunile iobagiali si a facutu despusetiuni eficaci

pentru regulare; in articulu de lege XXIV. alu dietei transilvane din 1791, li se da iobagiloru dreptulu mutarei libere, in alu XXX. se reguleza caus'a paduritulu; 1819—1820 din partea guvernului prin contele Cziraky s'au conseris tote possessiunile iobagiali din Transilvania, dar si acum a trei'a ora totu cu incunjurarea legelatiunei. In tote acestea suntu date scrise si verbali, cari chiarifica mai multu seu-mai putienu relatiunile urbariali ale Transilvaniei; dar la tote in cetoriulu atentu se nasce acea observatiune, ca aci urbarialitatele de pre fundulu regescu chiaru se pitula [se ascundu] de naintea atentiunei: in meritu suntu tratate numai relatiunile urbariali din comitate seu de pre asi numitul pamentu ungurescu. La 1846—1847 o partita guverniala din aristocratia, preocupata, jalusa de a-si conserva tote, cu voturile ei respinse proiectele salutare ale opozitiunei: deslegarea cestiunei urbariali in Transilvania, in mania necesitatei ce ardea la degete, s'a intemplat in astfelu de modu, in catu fie care patriotu intieptu a socotit'o si a privit'o cu dreptulu, de o deslegare ce s'a nascutu morta.

De altminte despusetiunile ei suntu meritore numai pentru comitatele unguresci; sa trasera in cadrulu acestor'a legi si urbarialitatele secuiesci precum spune §. 4 din articulu alu III. „cu acea declaratiune apritata, ca pamenturile industriarie si ereditatile sienlice, de si acum aru fi la man'a omenloru servitori, nu potu fi obiectu de regulare urbariala;“ iera despre pamentulu regescu numai atata atinge, cumca articulu de lege alu IV. in clasificarea sesiunilor si a comunelor urbariali a luat averile celoru VII judi si possessiunile comunei orasiane Brasiovu: cum-ca inse sub aceste possessiuni se intielegu „bunurile ce natiunea sasasca le a posiedintu cu dreptu nobilitariu,“ deci nu se intielegu si cele posiedinte pre teritoriulu fundulu regescu, precum demustra apritatu declaratiunile ce le-au facutu deputatii natiunei sasesci la statorirea acestor'a articule de lege, replicile lor, si asta sentintia din articulu de lege alu XIV. „in acele bunuri ale natiunei sasesci, posiedinte cu dreptu nobilitariu, in cari s'aru nasce indoiela ca la care municipiu apartienu, pana la deciderea finala sa se sustiena pracs'a de pana acum in privintia personalitatii tabulei urbariali.“ Deci si aici regularea, ca si cea privitoria la pamentulu secuiescu a fostu numai inceputa, insa principiele n'au fostu desvoltate si incheiate.

Fara indoiela e ca diel'a a sciutu cumca relatiunile esistenti in fapta pre teritoriulu fundulu regescu lovescu totu-odata merile interese ale organismulu de statu, ale dreptulu publicu si privatu, a sciutu cum-ca in dietele de la 1837, 1841—1843 episcopii romani au cerutu sa incete supunerea si

legaturele iobagiali ce cu nedreptulu apesau pre fii natiunei lor, si cumca la organele mai nalte administratiunei publice curgeau desbateri in aceta cauza pre cale politica; prin tacere pare ca si-a sustienutu dreptulu ca mai tardiu sa desbata aceste cestiuni in detaliu, si sa decida pre cale legelatiunei; dar pentru aceta n'a remasu timpu nici ocaziune din caus'a evenemintelor ce urmara nu preste multu.

(Va urmá.)

De tote din Francia.

Parisulu a scapatu de bombardare, omilitu, maltratatu, sfasiatu, jafuitu in cele din urma; dara a scapatu cu victia; si credemu ca se voru fi gasitu si nemti chiaru caror'a sa le para bine de aceta.

Parisulu a scapatu, si Imperatulu Germaniei, in superbia si munificentia sea, a facutu pomana cu trei milioane ratiuni de soldatu germanu locuitoriloru din Parisu, dupa ce i a jafuitu cu 200 milioane franci nahtu, adeca cu cate 100 franci de capu, barbati, femeie, batrani si copii.

Este probabile ca francesii, asigurali despre Ierusalimulu lor, sa multamiesca din inima lui Jules Favre si Trochu, osendindu-i cu gur'a pentru asigurarea Parisului, si sa urmeza resbelulu intindu teatru resbelulu preste totu teritoriulu Franciei.

Aceste 15 zile de armistare nu este numai unu repausu, o resuflare pentru Francia, dara inca si unu pasu de jumetate de luna catra primavera.

Prima-ver'a iulesce sangele in tote tierile, cu catu mai vertosu in Francia; coltiulu ierbei si ghiocelulu dau voce paseriloru, si pofta de miscare si de alergatu flacailoru. Iern'a numai soldatulu invertosiatu si disciplinatu in casarma si in lagaru, se pote bate; iera primaver'a se bate ori cine. Francia soldati bebrani nu mai are; ei suntu toti prizonieri in Germania, dera are flacai lineri si ageri ca nici o alta tiera. Vomu vedea.

Bebranelu diplomatu Thiers scrie junelui francesu Gambetta sa plece cerbicea Franciei intregu jugulu construitu la Parisu.

Noi credemu ca va bate multa vreme d. Thiers cu restiulu in jugu, chiamandu Francia sa-si supuna grumazii.

Regin'a Englierei scrie Imperatulu Germaniei o scrisore, numita astfelu de cativa descendentii ai vechiloru electori, indemnandu-lu la conditiuni mai delci impuse Franciei. Tardiu s'a desceptatu Albion'a tocmai atunci candu a vedintu limpede ca Engliera, fara Francia alaturi, este o nula, o catu de mare nula fara o alta cifra alaturi. Ea a vedintu claru tocmai candu d. de Bismarck, dicta-

FOISIORA.

Serbatorile natiionale la Elini.

(Prelegere publica tienuta de dlu prof. Dr. II. Puscaru in 4 Februaru.)

Ca o fantana nesecavera, din care culegu individii singurateci, familiile, poporale si omenimea intraga indreptarile cele mai sigure pentru vial'a practica se privesce cu totu dreptulu istoria lunei. Este o bunatate pentru omenime, ca in mesur'a aceea, in care individii si poporele s'au ridicatu mai multu la o insemnatate, totu in mesur'a aceea s'au si datu posteritatiei faptele lor. Precum in natura, asi si in viatia morale acele-asi cause producu acele-asi efecte. In urm'a acestui adeveru este indigetata omenimea a cautá desu in cartea cea mare, care este istoria universale, a-si trage din ea invetiaturi practice, a-si adaptá aceea, ce s'a constatat in trecutu de priinciosu, a se feri de aceea, ce s'a adeveritu ca daunosu, ca nu in altu chipu sa fie nevoita a orbecá, a repeti in infinitu unulu si acela-si procesu si a se degradá pre sine dela aceea, spre ce a fostu destinata dela creatoriulu, adeca a se izolá dela aceea, ce in deobsee se numesce progresu si perfectiune. S'a facutu multe asemenari nimerite cu aceta carte. Dintre tote mi mai place a o numi oglinda omenimei.

Deca in genere este constatata insemnatatea istoriei, apoi cutedi a afirmá, ca noi romani mai multu ca ori care altu poporu avemu necesitate de a ne folosi de acestu tesauru comunu. Aceta impregiurare ma indemnata si pre mine a sploatá unu micu pasagiu din aceta mare carte si

anumitu a atinge unu factoru principalu, ce au contribuitu candu-va mai multu la ridicarea unu poporu spre inaltimea aceea de cultura universale, la care alte popora nici candu seu abea dupa mii de ani s'au inaltiatu. In privire amu pre poporulu elinu anticu. Deca este admisibile asemenarea intre unu individu si poporu, atunci a-si pote asemena pre poporulu elinu cu unu individu, care intronesce facultati spirituale in mesur'a cea mai mare si care aceste facultati si le manifesteaza intr'unu modu perfectu, armonicu si simetricu si care astfelu devine a fi dupa chipulu si asemenarea creatoriulu seu.

La o mica privire preste ruinele numeroase ale gloriei si marimei trecute si preste mormintele si monumentele cadute ale acelor omeni, cari cu curagiu de feru au seversitu fapte mari: ni se presinta eroi laureati, cari si pusera avere si sange pentru patria si natiunea lor, artisti, cari formara din arama statue pline de frumsetie, filosofi, cari meditau despre ceea ce este dreptu, nobilu, ce ridicata staturi si decoradia pre cetatiani, poeti, cari cu lir'a lor nobilitau si inveseleau inimile.

Poporulu elinu i s'a recunoscutu si i se va recunose in tote timpurile meritulu, de a fi desceptatu ideea, la aceea, ce numimu frumosu si sublimu. In viatia lui nu se observa nici o lacuna, in tote directiunile, in care se manifesteaza spiritulu, esceledia inaintea tuturoru poporeloru antice. Poporulu elinu este religiosu intratat'a, incatu la elu s'aru pute aplicá cuvintele Apostolului Pavelu catra Romani cap. II versu 14 si 15. unde se dice; „ca nemurile, cele ce n'au lege, din fire facu ale legei,

aceea lege neavendu, ei singuri si suntu lege; care arata fapta legii scrisa intru inimile sale impreuna marturi fiindule lor, cunoscintia lor, si cugetele loru intre sine parinduse, seu si dandusi respunsu de indreptare.“

Tote lucrurile sale le incepe elinulu cu jertfire la diei. La mancare si hentura inchina dieiloru. Inainte de lupta si in lupta se invocá ajutoriulu loru. Dieii loru luau parte in resbelu ajutorandu pre cei favoriti ai loru. Templele eliniloru erau pompose si decorate sumptuosu. Statu'a preotesei Pythia la Delfi siedindu pre scaunu lucratu din aur si elefosu, a lui Joe in Olimpi'a, a Athenei in Acropolea, lucrata de artisti ca Fidias erau maretie. Religiunea sta sub irgijirea statului. Socrate, marele filosofu, fu condamnatu la morte acusatu fiindu ca nu se inchina dieiloru, la care statulu se inchina.

Elinulu era intreprindiatoriu, laboriosu si plinu de activitate. Positia topografica a Greciei ca mijlocitorea intre Asia si Europa, in situatiunea ei incungiurata de multe mari prin care se deschide drumurile in tote directiunile lunei, sinurile cele numeroase acomodate spre porturi contribuira de elinii treiera tote marile. De istoria eliniloru suntu legate cele mai aventuriouse intreprinderi si asediarea de colonii in tote partile lunei cunoscute pre atunci. Espeditiunea celoru siepte eroi contra Thebei, espeditiunea pre nai'a Argo, resbelulu troianicu suntu pline de mituri poetice, din care cu o frumsetia rara unu Homeru si ia materi'a la eposulu seu. Iliada si Odisea lui era o carte de educatiune pentru elini, pentru ca in ea era depusu cu

torulu Europei, a umilit'o atátu, in cátu chiaru a casa la dens'a a obligat'o sa primésca desbateri, revisuiri si sfasiere a tractatului din Parisu, resulatatu alu triumfului versárei sângelui anglo-francesu; si preste acést'a, sa o oblige sa nu permita in cas'a ei nici o vorba, nici o simptome de simpatia cátra Franci'a, asociata ei la Sevastopole si in Pekin.

Dupa atát'a umilitia, dupa umilitia si mai mare a fi impilata de cátra Bismarck, ea vechi'a si marea Bretania, sa nu primésca in cas'a ei pre invitatulu de cátra dens'a chiaru pre Jules Favre; dupa atátea si atátea umiliri si afronturi, ce-i mai renanea altu Engliterei de cátu sa vina rugátore cu jalba in protiapu cátra marele Imperatu alu Germaniei.

Si a se mai vedemu! a se mai védia Engliter'a déca aceste sframature ale balaurului nu se voru poté atrage si alcatei unu corpu la caldura sórelui daca sframaturile Franciei, cu primaver'a nu voru potea impune dlui de Bismarck sa respecte pre betrán'a Engliterei.

Ne pare reu sa vedemu nedreptatea, ori unde si ori in ce sensu s'aru comite ea; cu convocarea Constituantei, care a inceputu de eri, d. Gambetta a manifestatu unu exclusivismu, sementi'a pronunziata a resboiului civile in Franci'a. Atátu mai lpsen Franciei!

D. Gambett'a esclude dela eligibilitate pre toti functionarii imperiului, cá si cándu Francesi n'aru fi de cátu numai aceia cari au servitu ceea ce n'a fostu in Franci'a, Republic'a.

Nici unu reu in sa nu póte fi atátu de reu, in cátu sa nu contiena ce-va bunu intr'ensulu. Bunulu ce contiene acestu reu este acél'a ca acést'a nedreptate a provocatu amesteculu lui Bismarck in afacerile cele mai interioari ale Franciei, in afacerile alegerilor; ceea ce a adaogatu, déca a mai pututu fi de adaogatu, la indignarea francesilor; si aru fi si mai frumosu déca d. de Bismarck n'aru voi sa recunósca autoritatea unei constituante adusa prin asiá exclusivismu, o constituanta numai a unui partitu din Franci'a, iéra nu a Franciei.

Sa aruncámu o privire din altu punctu asupr'a vertejului triumfului care ametiesce si chiaru capetele celoru mai tari ómeni politici. Sa venimu la pretentiunile dlui de Bismarck. Dumnealui cere ne gresitu dóne provincie din Franci'a, spre a le incorpora Prussiei.

Lasándu dificultátele prefaceri teritoriale in privint'a echilibrului puteriloru Europei, dara óre prevadatoriu se póte dice d. de Bismarck, cándu voesce, pre lánge Prussia polona, pre lánge Prussia danemarcesa, sa mai aiba si o Prussia francesa? Inláta cestiune, dupa care vine alta cestiune:

Crede d. de Bismarck ca a fostu destulu o

isbire miracolósá in Franci'a, cá sa destruga, sa desfiintéza, tóte ideile de nationalitate si de libertate in cari si a facutu educatiunea secolulu XIX pâna in vers'a lui septagenara? Crede dumnealui ca se mai potu transmite popórele in Europ'a fara consimtiementulu lor; cá ciredele s'en cá turmele?

Alsaci'a si Loren'a, atátu de francesu prin educatiune si prin vointia, si chiaru prin sánge acum, voru poté ele consimti sa devina germane cu trupulu si cu sufletulu? Si smulgerea acestoru dóne provincie Franciei aru poté sa asigure intru ceva pacea Germaniei?

Aceste dóne cestiuni negresitu ca d. de Bismarck, in ametial'a triumfului, nu le aduncéza destulu; déra totu credemu ca Europ'a, déca nu pâna in sfársitu Franci'a singura, lu va obligá sa se gândésca asupr'a loru.

Sa dice ca Bourbaki aru fi incercatu sa se sinocida dupa desarmarea lui voluntara in Elveti'a. Ar fi fostu paguba un'a cá acést'a pentru Franci'a, pentru ca Bourbaki este unu bunu capitanu. Elu a luptatu cu multu succesu pentru aliarea onorei francesu, si armat'a retrasa in Elveti'a nu va sa dica prisioneru in Germani'a. Cine intra de buna-voie pre unu teritoriu amicu ese iérasu de buna-voia si armele si le gasesce acolo unde le a depusu.

Elveti'a trebúie sa tremure la succesele monarhului Germaniei si speranti'a ei nu póte fi nicaira altu, decátu numai in succésulu armelor francesu, cari nu sciú sa se bata pentru alt-ceva de cátu numsi pentru nationalitate, independentia si libertate. Avea trebúntia de repansu acestu corpu de 80,000; si bine a facutu capitannulu de la dusu la acestu repansu intr'o tíera amica, simpatica, omogena chiaru, unde are sa se resfecie in ospitalitatea cea mai fára umilitia. Acést'a trebúia sa o faca Bourbaki si chiaru déca aru fi sciutu ca a dóu'a diua sa se proclame armistarea.

Imperatés'a Eugeni'a a venitu, se dice, in Bruxelu, si a trasu la vér'a imperatului, princes'a Matild'a.

Este de prisosu sa spunemu ceea ce nu credemu, déra datorimu lectoriloru nostri sa le spunemu, ca suntu vorbe despre chiamarea lui Leopoldu, regele Belgiei si veru alu Reginei Victori'a, la tronulu Franciei, cu diestre Belgi'a intréga.

Candidature de Orleanisti s'au pusu in mai multe párti pentru Constituanta.

Legitimistulu i contele de Chambord, nu se scie inca de s'a facutu acést'a onóre. „Tr. Carp.“

Scrisórea Domnitorului.

Comunicatulu ce amu cerutu noi minisrului asupr'a evenimentului scrisorei M. Sele principelui,

Erau legaturi nationale, in care natiunea elina si aflá unitatea sea. Marimea si tari'a acestoru legaturi se aratá numai cándu patri'a loru era in pericolu.

Astufeliu de legaturi erau serbatorile loru nationale, numite si jocuri publice, despre care mi iau voia a vorbi mai in specie.

Serbatorile nationale si jocurile publice la elini aveau unu substratu religiosu. Prin ele in sa se promová cele mai vitale interese comune ale loru; prin ele se inaintau artele si sciintiele; prin ele se sustienú o limba comuna elina; ele au crescutu pre soldatulu elinu, care preferea a muri, decátu a-si perde scutul seu in lupta, si pre cetatianulu elinu a cáru individualitate se perdeá si se identificá cu cea a statului.

Intre atari jocuri serbatoresci se inséamna:

a) Cele mai vechi, ce se tieneau pre insul'a Delos in onórea lui Apollo si a Dianei, la care luau parte mai cu séma popórele ionice din Elad'a si Asi'a. Barbatu, femei si copii aveau intrare la ele, unde pre lánge jertfe si processiuni religiose se faceau intreceri pre remasiagu atátu in lupte corporale cátu si in productiuni spirituale si cantári pre diverse instrumente.

b) Cele olimpice in Elis, unde se aflá templulu lui Ioe. Aceste jocuri serbatoresci erau la inceputu unu punctu de unitate numai pentru popórele invecinate. Cu tempu in sa incepura a se adoná aici tóte popórele eline pâna si coloniile cele mai indepartate. Teritoriulu Elis se privea cá sacro-

publicata de tóta press'a straina, nu s'a datu, si, prin urmare, nu mai putemu banu autenticitatea ei.

Ne putemu tradá aci ca aveamu óre care base sa credemu ca primul ministru nu va consimti sa reproduca si in „Monitorulu Oficialu“ alu Statului, sub ministerulu seu, unu actu a cáru esentia este eminentu contr'a dumnealui, sub tóte punctele de vedere.

(Aici urméza scrisórea publicata de noi.)

Amu rescelitu cu multa atentiune acestu actu de mare importantia, — de mare importantia pentru ca emana dela unu principe cu mari traditiuni, pre care Roman'i l'a adusu cu speranti'a, si cárei Romanie, principele a asigurat pre credint'a sea propria realizarea sperantieru ei.

Este de mare importantia acestu actu; si tocmai pentru cá sa i se védia tóta importantia, amu cautatu cu barometrulu, cu termometrulu, cu dinamometrulu, sa aflámu in fia-care vorba, in fia-care expressiune, in fia-care frasa dat'a acestei scrisori, pre care data negresitu ca nu amicii Romaniei, séu amicii dinastiei Hohenzollern in Roman'i'a, au cantatu s'o ascundia. Este ascunsa dat'a acestei scrisori a Mariei Sele principele Carolu, si este ascunsa cu intentiune: pentru cá sa nu se vadia, ca indignatiunea nobililoru simtiemente a exclamatu acést'a strigare in dilele cándu principele Carolu, robu constitutiunei pre care a juratu, a fostu silitu de formalitati sa dea frenule guvernului Romaniei dlui Ioanu Ghica, capulu improvisatu alu Rosiloru, in rob'i'a cáror'a s'a datu, pentru acést'a onóre materialmente profitabile, sclavulu pasiuniloru ignobili.

Din norocire in sa dat'a acestei scrisori este in passagiulu, in care se face socotéla timpului, de cándu Domnitorulu s'a decisu sa ia in máne destinele tiei, si epoc'a candu s'a scrisu acést'a scrisóre se vede cá este fórtu recenta.

Nimicu nu gasimu noi din punctulu de vedere in care ne punemu, si care credemu ca e punctulu celu mai dreptu de tintire; nimicu nu gasimu in acést'a scrisóre care sa nu fia naturale in momente de deceptiuni a unei anime nobile.

Aprietiarea acestui documentu este de cea mai mare importantia in analele Romaniei; pentru ca in acestu documentu se surprindu cele ce se petrecu in inim'a si in cogetul aceluia, cáruia Roman'i'a a incredintiatu sórtea sea.

Coincidenti'a de multe ori si face jocuri diabolice, din cari perfid'a creaza chimere pentru amagirea creduliloru. Coincidenti'a in sa remáne simplu jocu elu intemplárei, in data ce ratiunamentulu demonstra ca combinare nu póte fi.

Eata dia ce se produce coincidentia; expansiunea indignatiunei suveranului romániloru, scriu-

sanctu si cátu durau aceste jocuri pausau armele in intrég'a Elada.

Ele se serbau totu la patru ani, de unde se si numerá ani dupa periode de 4 ani, numite olimpiade.

In data ce sosea tempulu acestoru jocuri mergeau eroldi, pre caru unu poetu i numesco nuntii pácei prin tóte tienaturile si orasiile spre a anuntiá serbatórea. In urm'a acestei vestiri tóte popórele invrasbite, cá la o porunca a dieiloru, depuneau armele si se pregateau, alegendu-si reprezentanti la acést'a serbatóre nationale. Deputatiunile porneau in pomp'a cea mai copiósa spre loculu serbárei, care era camp'i'a olimpica, ce se estinde dela cetatea Elis. Dupa ce se spendá si aici dieulu celui mare nation'lu Ioe din bucatiecele cele mai grasutie se incepeau intrecerile atátu pre terenulu fisicu cátu si pre celu morálu, in asverlirea cu disculu si sageti, in fuga si sarire, in alergarea cu carele, in lupta infricosiata cu pumnulu s. a. Pre terenulu morálu se infaciosiau aici poeti, artisti, oratori si filosofi, cari emulau in productele loru de arte, litere si sciintia, prin care deveneau cunoscuti la intréga Elada. Pentru fiacare specialitate erau arene deosebite intocmite corespundatoriu cu feliurite inscriptiuni. Asiá la inceputulu cálei pentru alergarea cu curatie cu cai numitu ippodromicon stá scrisu: „fii bravu“, la midoloculu cálei: „grabesce“, la finea cálei: „intórcete“.

(Va urmá)

o maestria admiravera totu ce era propriu caracterului nationalu elinu. Alesandru celu mare o portá cu sine si cándu cercetá mormentulu eroului Achilu eschiamá dicándu: „O ferice eroule, cáci ti-ai aflatu pre unu Homeru.“ Tragediile elipi, precum unu Acsila Euripide, Sofocle si aflá in aceste mituri substratulu celu mai nimeritu alu operiloru loru. Filosofi'a eliniloru au coversitu pre a tuturoru popóreloru antice si numai pre creatiunile spiritului elinu au claditu si popórele nóue mai departe la acestu edificiu alu sciintiei. A mai instrá inca legislatori cá Licurgu, Solonu, spre a aratá universalitatea spiritului elinu, me temu a nu osteni pré multu atentiunea d-vóstra; de aceea fia-mi iertatu, dupa ce amu constatat acést'a, a reflectá asupr'a unui factoru, care a contribuitu mai multu la desvoltarea cea completa, universale si armonica a vietiei elinului precum mai raru séu chiaru de feliu inea nu s'a mai aflatu la altu poporu.

Precum scimu elenii vechi nu forman numai unu statu, ci o multime de staturi cu feliurite constitutiuni si totu atátea legi. Se nasce intrebarea, cum de ei in lips'a unei unitati de statu si-au conservatu aceea-si limba, aceea-si obiceiuri, aceea-si religiune. Cu deslegarea intrebárei aceste se desléga si alta intrebare totu atátu de enigmatica si paradocsa, adeca cum de ei dismembrati in atátea staturi au tienutu pieptu cu unu poporu, ce cá unu roiu de albine pornise asupr'a loru cu miliónele spre ai cutropi, au fugaritu luptándu-se cu unu eroismu fabulosu, pre Xerxe, care cu o suflare crediuse ai sterge de pre fati'a pamentului?

pulosu constitutionale, vine tocmai în momentele formării imperiului germanic, după triumful absolut al nemților subjugatori ai francesilor; vine atunci cându combinări diferite ale celor ce nu credu în divinitatea inviolabilă a Danubialui, plasmuescu alipiri ale României de Austri'a, împărțiri ale României între Russi'a și Austri'a, și câte alte inventiuni de publicisti pripelnici, de devinatori de conversațiuni între suverani.

Eata coincidentia care împovărăza sensulu acestei scrisori prestă gravitatea ce aru purtă ea în sine-si în ori-ce alta epoca de evenimente din afara, în neamesticu cu evenimentele din intrulu României.

Si eata ce face ca turbulenții fără satiu de perturbare, umflându simulacru unu patriotismu, dău cătra acei'a pre cari voescu sa-i amăgăscă, că prin amăgire sa-i napustăscă în peirea loră chiaru: „Inchipuitulu ângeru a fostu demonu! în alta tradare descoperita! și totă fraseologi'a demagogica sforaită de egoismulu ignobile care a făcutu sa vedemu adorarea cu defaim'a alături, înaltiare și sdrobire a aceluia-si fetisă, de aceea-si fanatici, iluminați numai din interesu personale și cupidu.

Sferșimă dera demonstrându lectorilor nostri că scrisoarea acest'a a scris'o principele Domnitoru cându a fostu silitu de exigentiile unu constitutionalismu uratu sa mai dea încă o dată tîer'a pre mîn'a Rosiloru; și totudeo-dată din distanția noastră respectiva de simpli publicisti, sa amintim respectuosu suveranulu constitutionale ca, după întempestiv'a divulgare a acestei expansiuni a animei se în cercare de constitutionalismu, nu mai pôte de cătu constitutionalicesce, în temeiulu prerogativei ce-i conserva constitutione jurata, sa elimineze delă cărm'a Statulu pre acelu'a, asup'r'a căruia s'a descoperitu reprobarea suveranulu.

Insu-si ministrulu, ori-care aru fi dorintia sea pentru bine seu pentru reu sa stea unde l'a chiamatu suveranulu, nu mai pôte stă după acest'a scrisoarea a suveranulu, publicata în press'a europăna și în press'a tîerei.

Ne mirămă cum d. Ioanu Ghica a pututu sa mai stea ministru alu principelui Carolu de Hohenzollern, suveranulu românilor, douăzeci și patru de ore macaru, după ce a luat cunoscutia și s'a incredințiatu despre autenticitatea acestei scrisori.

În acest'a scrisoarea se dîce ca scia principele ca devine impopularu cu chiamarea dlui Ioanu Ghica la guvernă și ca perde în opiniunea omenilor de omenia. Pôte dera primi dumnealui sa fia caus'a impopularității Domnitorulu și a scaderii se în opiniunea omenilor de omenia?

Lasăm la apretierea sea propria acest'a cestiune de delicatete. (d. „Tr. Carp.“)

Adunarea deputatiloru

României, ședintia de Vineri, 29 Ianuarie 1871.

D. G. Chitiu luându cuvintulu, arăta, ca în timpulu cându două mari națiuni se sfesieau printrunu rebelu crudu, neomenosu, atuncea unu statulu din Europ'a realiză o dorintia mare: Itali'a si-a recapatatu Rom'a ca ședintia, asecurându astfel unitatea nationale. Nu suntu decātu câte-va zile de cându camer'a și senatulu Italiei votă transferarea capitalei la Rom'a (Aplause în stâng'a). În aceste momente dera, standartulu Italiei falșăie pre Capitoliu și elu va spune, ca de aici încolo Rom'a va fi centrulu puterii și alu gloriei gîntei latine.

Faptulu e dar de cea mai mare importantia, pre terenulu parlamentariu.

Și câte lupte n'au trebuit, câte sacrificie, pentru a se implé abisulu teribile, deschisu între națiune, de ignorantia și intrige, de unu sistemu de despotismu orbitu, încātu adi sa se pōta repetă versulu lui Virgiliu:

„Tantae molis erat romanam condere gentem!“

Coloni'a divulu Traianu delă Dunare nu pôte dera sa se bucure puciu de acest'a, și d-sea opina a se votă o invitare cătra guvernă, că elu sa feliçite camerile și guvernulu italianu pentru acestu faptu marețiu! (Aplause).

Și nu numai o bucuria, ci și o consulatiune pentru noi este acest'a, astadi, cându sor'a noastră Franci'a este sfasiata.

Se strigămă dera, de pre malulu Dunarei, ca

suntemu români, de gîntă latine, ca români vremu sa fimu, și, că români îmbrățișămă cu caldura pre frații nostrii italieni, pre sor'a noastră Itali'a (aplause).

D. N. Ionescu constata, ca suntu rare momentele cându adunările se afla într'o comunitate de idei.

Fii perduti ai mării Rome, bătutiți 17 secole de veleități, redobendirea Romei că capitale este pentru noi unu auguru ferice, este unu luciferu de redobendirea civilizațiunei antice (aplause).

Nu ve para dera straina propunerea colegulu nostru delă Craiova.

A ne închină în faci'a Romei și columnei lui Traianu, este de detori'a noastră, coloni'a Traiana.

Transferarea capitalei, votata de senatulu italianu cu 94 voturi contr'a 36, este unu nou sacrificiu.

Florenti'a se sacrifica, și acestu sacrificiu se face pentru interesulu și unitatea nationale, și ne aduce aminte unirea Moldovei cu tîer'a romănescă, pentru că unitatea romăna din valea Dunarei sa se realizeze. Suntu 6 secole de cându unu principe romănu fu încoronatu de pap'a Inocentiu, pentru ca eră de gîntea romăna. De atunci trairamu modesti, rustici, în valea Dunarei.

Și cându un'a din cele mai mari surori din gîntea latine e omenitiata de desorganizare, com, putea vomu noi sa nu aducemu omagiile noastre regelui galantulu alu Italiei? (aplause.)

Noi vomu capetă protecțiunea sea, și prudenti'a parlamentulu Italiei va fi cu noi în acesti timp de încercare pentru latinitate.

Nu suntemu straini de ce se petrece în Europ'a. Vomu dă sa întielega lumea, ca ne putemu guvernă noi însine (aplause), ca avemu virtutiile domestice mostenite delă strabuni, ca avemu în fine o viața propria de care trairamu! (aplause vii).

Nu vomu dă a se întielege, ca amu uitatu marele idei: mantinerea ordinei, respectulu proprietatei și drepturilor. Nici Itali'a n'a uitatu acest'a, și ea adi se redica marētia. Itali'a la 1856 ne-a datu sprijinulu seu, și adi, aducendu i salutulu nostru, îi arătămă, ca suntemu în comunitate de idei cu regele seu, care i a redatu că capitale etern'a urbe, incialoarea în civilizațiune a tuturoru popórelor (aplause).

Cine a visitatu Rom'a a vedutu petrele tumultare, cari constata originea coloniei delă Dunare. Adi d'er' cine se va puté miră, ca noi șburămă cu inim'a acolo, unde Itali'a se duce: la piciorle Capitoliulu.

Cându colonii de aici și aveau rude în Rom'a dorulu eră mare; cându inse remaserămă singuri totul se schimbă, și numai cu Ionitia Asenu începū o viața nouă.

Este și natiunale, și patriotic, și oportunu a exprime, ca inim'a ne bate, cându vedemu standartulu Romei falșăindu pre Quirinal: atunci o comunitate de idei și viața se va stabili, și vomu avé protecțiunea Italiei în consiliile europene, unde ea șiede adi, pentru ca și a versatu unu sânge nobile (aplause).

Me asociez d'er' cu propunerea dlui Chitiu, și opinu a se numi și o comisiune, care sa elaboreze feliçităriile camerei cătra senatulu Italiei pentru votulu seu. Apoi a-si mai dori, că în dlu'a intrunirei camerei italiane la Rom'a, sa se tramita o deputatiune din sinulu acestei camere, că sa salute column'a lui Traianu la piciorle Capitoliulu.

D. N. Blaremburg consimte cu totă inim'a la cele propuse pentru salutarea natiunei italiane, cu ocaziunea acestui mare faptu.

D. presiedinte declara, ca e gat'a a luă parte la tôte lucrările pendinte și ca sa se asocieze cu dorintia camerei. Prin acest'a manifestare vomu arată, ca voimă a trăi multu că natiune, și ca șcimă salută în véculu veciloru tronulu, pre care la glorificatu jurisconsultulu lumei, imperatulu Justinianu. . . .

D. N. Blaremburg. Nascutu în Daci'a.

D. presiedinte. . . . Si pre care adi șiede ilustrulu Victore Emanuelu.

Camera decide apoi imediatu ca comisiunea sa fia de cinci membrii și ca ea sa redige proiectulu de feliçitare.

Publicatiune

prin carea se aduce la cunoscutia O. Publicu urmatoriulu

Estrasu

alu socoteliloru anulu civilu 1870. despre cele patru fonduri, carele s'a testatu de repausatulu D. Ioanu Jug'a de Baci din Brasiovu spre scopuri filantropice și școlastice.

Som'a totala a aceloru fonduri este 25,200 fl. v. a. asiedata primo loco în pretiulu casei, carea s'a cumperatu în piati'a Brasiovlui subtu Nr. 82.

Dupa estrasulu socoteliloru din a. 1869, a fostu remasu din venitulu prediseloru fonduri cu finea lui Decemvre a acelu' anu unu restu în bani de . . . . . 2764 fl. 25 1/2 v. a.

la carele s'a adaogatu interesulu aceloru fonduri pre a. 1870 cu 1260 „ — „

și competinti'a interesulu la formandulu alu doilea fondu de 6300 fl. alu legatulu IV pre anulu 1870 cu . . . . . 315 „ — „

apoi interesulu a 5% totu pre a. 1870 la sum'a de 2108 fl. 64 xr. carea s'a adunatu pâna la ultim'a Decemvre 1869 la formandulu alu 2-lea fondu de la atinsulu legatu cu . . . . . 105 „ 43 „

Sum'a primirei în a. 1870 4444 „ 68 1/2 „

din carea s'a datu

1. La destinațiunea Legatulu I.	105 fl. xr.
2. „ „ „ II.	165 „ „
3. „ „ „ III.	630 „ „
4. „ „ „ IV.	315 „ „

Cu totulu 1215 fl. xr. v. a.

Dupa detragerea darei delă primire remăne unu restu de 3229 „ 68 1/2 v. a.

Carele se tiene:

a) de fondule legatulu II. cu	700 fl. 58 1/2 xr.
b) de formandulu alu 2-lea fondu a legatulu IV. cu	2529 „ 10 „

Cu totulu 3229 fl. 68 1/2 xr. v. a.

Comitetulu administrativu alu fonduriloru juganiane.
Brasiovu 31 Decembre 1870.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie din Carcedea (Keresed) protopreshiteratulu „Turdei, în Scaunulu Aricișului“ se escrie prin acest'a concursu.

Emolumentele suntu: Delă 50 numeri de case câte o mîertia și jumetete grău, seu în loculu grăului două metre de cucurudiu cu graunții, delă veduve pe jumetate; — delă fia-care numeru are câte două zile de lucru, cei saraci cu palm'a, iera cei ce au dobitoce, cu carulu și cu plugulu le facu; — Cas'a parochiala și alte edificii, ceteriululu cu pometu, — 5 jugere de pamentu aratori; — fenatiu de două cara de fenu, — Stol'a Eparafirului.

Recursele instruite în sensulu statutulu organicu eclesiasticu gr. or. sa se asterna acestui scaunu protopopescu în Agarbitiu pâna la 1-a Martiu 1871.

Cu întielegerea comitetulu parochialu

Agarbitiu 23 Decembre 1870.

În numele comitetulu parochiale.

13—2 Simeonu Popu Moldovanu
Protopopu.

Edictu.

Neorusticulu Thom'a Dodu din Brasiovu, carele după ce s'au încheiatu la subscrisulu scaunu protopopescu actele procesulu divorțiale încaminatu de soci'a sea în contr'a lui, tocmai pre cându eră chiamatu la ascultarea deliberatulu s'au facutu nevediatu, și acum de noue septamăni și mai binu nu se șcie unde se afla, — este prin acest'a citatu, că în terminu de trei luni de zile sa se infacisiedie înaintea șcaunulu protopopescu, pentru ca la din contra după espirarea acestui terminu, deliberatulu se va ceti actorei, și împreuna cu actele procesulu se va asterne spre revisiune și întarire Maritulu Consistoriu.

Brasiovu 20 Ianuarie 1871.

(10—3) Scaunulu protopopescu gr. res. alu tratulu Brasiovlui I-iu că foru matrimoniale.

Burs'a de Vien'a.

Din 6/18 Februarie. 1871.

Metalicele 5%	58 90	Act. de creditu	251 80
Imprumut. nat. 5%	68 10	Argintulu	121 30
Actiile de banca	721	Galbinulu	5 83